

Rodinná bohoslužba – 06.09.2025 09.00

Suspírium: „Pozrite na skalú, z ktorej ste vykresaní a na hĺbku studne, z ktorej ste vykopaní. Pozrite na Abraháma, vášho otca, a na Sárú, vašu rodičku. Veď bol sám, keď som ho povolal, požehnal a rozmnožil.“ (Iz 51,1b-2) Amen.

Chválospev č. 168: „Žiť s Bohom a s Ním putovať...”

Vzdych: „...milosť, milosrdenstvo a pokoj od Boha Otca i Ježiša Krista, Otcovho Syna, bude s nami v pravde a láske.“ (IIJn 2) Amen.

Suma evanjelia je zapísaná Svätom Písme ako ju čítame v Druhom Liste apoštola Pavla Timotejovi v prvej kapitole od tretieho po šiesty verš: „**Ďakujem Bohu, ktorému slúžim ako moji predkovia s čistým svedomím, keď neprestajne dňom i nocou vo svojich prosbách spomínam na teba. Keď si spomínam na tvoje slzy, túžim ťa vidieť, aby som bol naplnený radosťou. Pripomínam si tvoju úprimnú vieru, akú mala už tvoja stará mama Lóis i tvoja matka Eunike a ktorú máš, ako som presvedčený, aj ty. Preto ti pripomínam, aby si roznecoval oheň Božieho daru, ktorý si dostal vkladáním mojich rúk.**“ (Zuzana Sélešová)

Chválospev č. 221: „Obráť sa k nám, ó, Pane náš...”

Vzdych: „Moje srdce je pripravené, Bože, spievať ti a hrať, veď ty si moja sláva. [...] Budem ti ďakovať, Hospodin, medzi ľuďmi a ospevovať ťa medzi národmi, lebo veľké je tvoje milosrdenstvo, siaha nad nebesia, tvoja vernosť až po oblaky. [...] S Bohom budeme udatní.“ (Ž 108,2.4-514a.) Amen.

Lekcia: List Židom 11. kapitola 23-29. veršov: „**Vo viere ukryvali rodičia Mojžiša tri mesiace po jeho narodení, lebo videli, že dieťa je krásne, a nebáli sa kráľovho rozkazu. Keď Mojžiš dospel, vo viere odoprel volať sa synom faraónovej dcéry. Radšej si zvolil trpieť s Božím ľudom, než mať dočasné potešenie z hriechu, a Kristovu potupu pokladal za väčšie bohatstvo ako poklady Egypta. Mal totiž na zreteli budúcu odmenu. Vo viere opustil Egypt a nezľakol sa kráľovho hnevu, ale vydržal, akoby videl Neviditeľného. Vo viere slávil Paschu a pokropil dvere krvou baránka, aby sa zhubca nedotkol prvorodených. Vo viere prešli Červeným morom ako po suchej zemi, kým Egypťania, len čo sa o to pokúsili, boli pohltení vlnami.**“ (Róbert Séleš, ml.)

Modlitba: Nebeský Otče náš, buď pochválený za Tvoju štedrosť a opateru. Ty vieš všetko, čo bolo, čo je i čo bude. Všetko máš pripravené, no naša nedôvera nás od Teba odlučuje. Priznávame, že v ťažkostiach na Teba zabúdame a chceme sa spoliehať len na seba. Prosíme, očisti naše srdcia, zmiluj sa nad biednymi a

upokoj plačúce oči. Ďakujeme Ti za tento nedeľný čas, za čas oddychu a posilnenia. Požehnaj tieto Služby Božie. Končia sa letné dni a prichádza čas práce. Preto Ťa prosíme, požehnaj naše úsilie v zamestnaní, v príprave na štúdium i lásku v našich rodinných a priateľských kruhoch. Daj, aby sme činili všetko na Tvoju slávu, a nie pre vlastný zisk. Upomínaj nás, aby sme všetku nádej a starosti vkladali do Teba. V mene Pána, Ktorý sa ponížil až na smrť, a to smrť na kríži, prosíme, vypočuj nás. Amen. (*Ján Gries*)

Spev: Chválospev č. 319.: „Len na Boha spolieham sa...”

Vzdych: „Zaujmem svoje stanovište, postavím sa na stráž a budem hliadkovať, aby som videl, čo mi povie, a ako mi odpovie na moje výčitky. Potom mi Hospodin odpovedal a riekol: „Zreteľne zapíš videnie na tieto tabule, aby ním čitateľ zrakom ľahko prebehol. Videnie totiž už speje k naplneniu. Neodvratne a neomylnne sa schyľuje ku koncu. Keby sa oddialilo, vyčkávaj naň, lebo sa určite splní a nebude meškať. Pozri sa na pyšného! Jeho duša nie je úprimná, kým spravodlivý žije zo svojej viery.“ (Hab 2,1-4) Amen. (*Radoslav Šteffek*)

Biblický text: List Židom 11. kapitola 29.verš:

„Vo viere prešli Červeným morom ako po suchej zemi, kým Egypťania, len čo sa o to pokúsili, boli pohltení vlnami.“ (Hanka Silná)

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi! Dnes stojíme na prahu nového školského roka. Pred nami je niečo nové. Nové zošity, nové učebnice, nové triedy, noví učitelia, noví spolužiaci. Pre niekoho je to radosť a očakávanie. Pre iného možno neistota alebo aj strach. **Čo nás čaká?** Nevieme všetko. Ale vieme jedno: **Nemusíme kráčať sami.** Dnes sa pozrieme na osobu Mojžiša. Nie na celý jeho život naraz, ale na niekoľko **momentiek viery.** A možno v nich nájdeme aj svoju vlastnú cestu viery v novom školskom roku.

1. Mojžiš ako dieťa – viera, ktorá chráni. „Vierou Mojžiša, keď sa narodil, skrývali rodičia tri mesiace, lebo videli, že je krásne dieťa, a nebáli sa kráľovského rozkazu.“ Mojžiš začína svoj život ako malé a bezbranné dieťa. Nemôže sa sám rozhodovať. Nemôže sa sám chrániť. Nemôže sám utiecť pred faraónovým rozkazom. **Niektiný ho chráni.** Jeho rodičia. Oni vidia dieťa. Vidia v ňom život. A zároveň počujú kráľovský rozkaz: hebrejské deti mužského pohlavia majú

zomrieť. Ale rodičia sa rozhodnú: **viac sa boja Boha ako faraóna**. Tri mesiace ho ukrývajú. Nie preto, že by sa ho vzdali. Práve naopak. **Ukryli ho, aby ho zachránili**. A tu začína Mojžišova cesta viery. Viera niekedy znamená urobiť niečo odvážne práve vtedy, keď sa bojíme. A možno dnes niekto stojí pred novým začiatkom a v duchu si hovorí: „**Bojím sa.**“ Bojím sa novej školy. Bojím sa nového prostredia. Bojím sa nových učiteľov. Bojím sa nových spolužiakov. Bojím sa, či zapadnem. Bojím sa, či budem dosť dobrý. Ale Mojžišov príbeh nám pripomína: **Viera neznamená, že sa nikdy nebojíme. Viera znamená, že strach nie je naším kráľom**. Mojžišovi rodičia mali pred sebou faraóna. Ale faraón nebol ich najvyšším Pánom. **Nie faraón je kráľom života. Boh je Pánom života**. A preto môže byť aj náš nový školský rok cestou viery. Keď dieťa ide do školy, rodič ho nemôže ochrániť pred úplne všetkým. Nemôže ísť namiesto neho do každej triedy. Nemôže odpovedať namiesto neho pri každej skúške. Ale môže sa modliť. Môže hovoriť o Bohu. Môže vytvoriť doma miesto, kde sa číta Slovo Božie, kde sa ďakuje, kde sa prosí a kde sa rodina stretáva. **Viera podopiera celú rodinu**. Mojžiš ešte nevie, čo všetko ho čaká. **Ale Boh už vie**. A to je veľká nádej aj pre nás: **My nepoznáme celý školský rok. Hospodin milosti ho pozná**.

2. Mojžiš, keď dospieva – viera, ktorá si vyberá. „Vierou Mojžiš, keď dospel, odmietol volať sa synom faraónovej dcéry...“ Mojžiš vyrastal v Egypte. Mal postavenie. Mal privilégiá. Bol súčasťou faraónovho domu. Mohli mu hovoriť: „Ty si niekto.“ „Ty patíš k faraónovmu domu.“ Ale Mojžiš si musel položiť otázku: **Kto vlastne som?** A jeho viera mu pomohla nájsť odpoveď. Odmietol život, ktorý mu ponúkal egyptský palác. Vybral si svoj ľud a cestu, ktorá nebola jednoduchšia. To je veľmi silná otázka aj pre mladého človeka: **Kto som?** Som to, čo o mne hovoria ostatní? Som moje známky? Som moje športové výsledky? Som môj vzhľad? Som môj profil na sociálnej sieti? Som počet „lajkov“? Možno facebook alebo instagram ukazujú moju tvár. Ale: **Kto som, keď vypnem telefón?** Kto som, keď ma nikto nesleduje? Kto som, keď sa nemám komu predvádzať?

Som pravý? Mojžiš si nevybral to, čo vyzeralo najlepšie pred ľuďmi. Vybral si to, čo bolo správne pred Bohom. „...radšej si zvolil trpieť s Božím ľudom než mať dočasné potešenie z hriechu.“ To je zvláštna voľba. Vybrať si utrpenie namiesto pohodlia. Vybrať si pravdu namiesto popularity. Vybrať si Boha namiesto privilégií. Aj nový školský rok môže priniesť takéto rozhodnutia. Možno bude ľahšie mlčať, keď sa niekomu vysmievajú. Možno bude ľahšie ísť s davom. Možno bude ľahšie zaprieť svoju vieru. Možno bude ľahšie robiť to, čo robia všetci ostatní. Ale viera sa pýta: **Čo je správne pred Bohom?** Mojžiš sa nepozeral iba na to, čo získal teraz. Pozeral ďalej. „...lebo hľadel na budúcu odmenu.“ Svet nám hovorí: **„Získaj čo najviac teraz.“** Boh nás učí: **„Pozeraj ďalej.“** Popularita sa zmení. Veci sa stratia. Výsledky zostarnú. Telefón sa pokazí. Ale to, čo urobíme pre Boha, má večnú hodnotu. Preto, keď príde v novom školskom roku ťažký deň, keď niekto nebude rozumieť našej viere alebo keď budeme musieť niečo zniesť, môžeme si povedať: **Nežijem iba pre uznanie spolužiakov. Nežijem iba pre popularitu. Nežijem iba pre víťazstvo.** Pozerám na väčšiu odmenu. **Pozerám na Krista.**

3. Mojžiš ako dospelý – viera, ktorá vidí Neviditeľného „Vierou opustil Egypt a nebál sa kráľovho hnevu, lebo vytrval, akoby videl Neviditeľného.“ **Akoby videl Neviditeľného.** To je jedna z najkrajších viet dnešného biblického textu. Mojžiš videl to, čo iní nevideli. Pred jeho očami bol Egypt. Faraón. Moc. Nebezpečenstvo. Ale Mojžiš videl ešte niečo iné. **Boha.** Nie očami tela. **Očami viery.** A presne toto potrebujeme aj my. Aj rodičia. Aj učitelia. Aj mladí ľudia. Vidíme svoje deti. Vidíme ich starosti. Vidíme ich úspechy. Vidíme ich pády. Vidíme ich známky. Vidíme ich kamarátov. Ale nevidíme celú ich budúcnosť. Preto potrebujeme **vidieť Neviditeľného.** Potrebujeme sa učiť hovoriť: „Pane, ja neviem, čo bude s mojím dieťaťom. Ale Ty vieš.“ „Pane, ja neviem, čo ho čaká v škole. Ale Ty vieš.“ „Pane, ja neviem, čo príde zajtra. Ale Ty si už tam.“ **Viera preklenie to, čo naše oči nevidia.**

4. Mojžiš pri stole – viera, ktorá si pripomína Božiu záchranu. Mojžišov príbeh pokračuje až k Pasche. Boh pripravuje svoj ľud na vyslobodenie. A predstavme si rodinu pri stole. Otec pripravuje jedlo. Rodina sedí spolu. Ale na stole je ešte niečo. **Slovo Božie.** Príbeh o záchrane. Príbeh o Božej pomoci. Príbeh o Baránkovi. Krv na dverách mala byť znamením záchrany. A tu vidíme ďalšiu dôležitú vec: **Viera sa odovzdáva pri stole.** Pri spoločnom stolovaní. Pri rozhovore. Pri počúvaní Slova Božieho. Preto je dôležité, aby naše spoločné stolovania neboli iba miestom, kde sa rýchlo najeme. Nech sa pri našich stoloch stretáva rodina. Nech je tam čas. Nech je tam Biblia. Nech je tam modlitba. Nech sa rozprávame. Nech sa pýtame: „Čo dnes Boh urobil?“ „Za čo môžeme ďakovať?“ „Čo nás dnes bolelo?“ „Za čo sa máme modliť?“ Pascha nebola iba spomienkou na dávnu minulosť. Bola pripomienkou: **Boh nás zachraňuje. Boh nás vedie. Sme v jeho rukách.** A pre nás dnes je príbeh Paschy aj pripomienkou väčšej Božej záchrany, ktorá sa naplno ukázala v Kristovi. Preto sa potrebujeme vracieť k tomu, čo Boh urobil. Nie iba raz za rok. Nie iba na začiatku školského roka. **Každý deň.**

5. Mojžiš ako vodca – viera, ktorá kráča cez more. A nakoniec prichádza Mojžiš ako vodca. Pred ním je Červené more. Za ním Egypťania. Pred ním prekážka. Za ním nebezpečenstvo. **Čo teraz?** Viera. „Vierou prešli Červeným morom ako po suchej zemi...“ Izrael vidí more. Mojžiš vidí **Božiu cestu.** Ľud vidí prekážku. Mojžiš vidí **Božiu moc.** Ľudia možno vidia koniec. **Boh pripravuje začiatok.** A práve tu sa stretávame s tajomstvom viery. Niekedy sa pred nami objaví niečo, čo vyzerá ako Červené more. Nová škola. Ťažký predmet. Zložitý vzťah. Konflikt. Osamelosť. Rozhodnutie. Strach z budúcnosti. A my si povieme: **„Cez toto sa nedá prejsť.“** Ale Boh môže otvoriť cestu tam, kde ju ešte nevidíme. Nie preto, že všetko vieme vysvetliť. Nie preto, že všetko máme pod kontrolou. Ale preto, že **Boh je verný.** Izrael neprešiel cez more preto, že by mal všetko pod kontrolou.

Prešiel preto, že **Boh otvoril cestu**. A niekedy od nás Boh nechce, aby sme poznali celý plán. Chce, aby sme urobili ďalší krok. **Krok viery**.

Milí žiaci, milí rodičia, učitelia, bratia a sestry! Mojžišov život je ako cesta. **Mojžiš ako dieťa – vo viere, ktorá chráni. Mojžiš ako dospelávajúci – vo viere, ktorá si vyberá. Mojžiš ako dospelý – vo viere, ktorá vidí Neviditeľného. Mojžiš v rodine – vo viere, ktorá odovzdáva príbeh Božej záchrany ďalšej generácii. Mojžiš ako vodca – vo viere, ktorá kráča aj tam, kde pred nami stojí more.** A dnes začíname nový školský rok. Nevieme, čo všetko prinesie. Možno budú radostné dni. Možno ťažké dni. Možno úspechy. Možno pády. Možno skúšky, ktorých sa bojíme. Ale nech je tento školský rok **cestou viery**. Keď sa bojíš – **dôveruj Bohu**. Keď nevieš, kto si – **hľadaj svoju identitu v Bohu**. Keď ťa láka ísť s davom – **vyber si Božiu cestu**. Keď príde utrpenie – **pozeraj na budúcu odmenu**. Keď nevidíš cestu – **pozeraj na Neviditeľného**. Keď sa doma stretneš pri stole so svojimi – **hovorte o Božej záchrane**. A keď pred tebou stojí tvoje „Červené more“ – **urob krok vo viere**. Pretože viera nie je iba to, čo si myslíme. **Viera je cesta**. Cesta, po ktorej kráčame s Bohom. A možno na konci tohto školského roka nebudeme vedieť povedať, že všetko bolo ľahké. Ale chceme vedieť povedať: „**Boh bol so mnou.**“ „**Boh ma viedol.**“ „**Boh ma podržal.**“ „**Boh otvoril cestu.**“ Nech teda nový školský rok nie je iba ďalším školským rokom. **Nech je cestou viery. Amen.**

Modlitba: Nebeský Otče náš, ďakujeme Ti za tento deň a za to, že môžeme stáť na prahu nového školského roka spolu pred Tebou. Ty vidíš aj to, čo my ešte nevidíme. Poznáš všetky dni, ktoré sú pred nami. Poznáš naše radosti, naše obavy, naše úspechy aj naše pády. Prosíme Ťa, veď naše deti a mladých ľudí počas celého nového školského roka. Daj im odvahu, keď sa budú báť. Daj im múdrosť, keď sa budú musieť rozhodovať. Daj im silu, keď budú unavení. A daj im dobrých priateľov, ktorí ich budú prijímať takých, akí sú, a ktorí ich budú viesť bližšie k Tebe. Pomôž im, aby svoju hodnotu nehľadali v tom, čo si o nich myslia druhí, v známkach, úspechoch, popularite či v počte „lajkov“, ale aby vedeli, že ich pravá identita je v Tebe. Keď budú stáť pred rozhodnutím medzi

ľahšou a správnou cestou, daj im vieru vybrať si to, čo je správne pred Tebou. A keď pred nimi bude stáť ich vlastné „Červené more“, keď nebudú vidieť cestu ďalej, pripomeň im, že Ty si s nimi aj vtedy, keď ešte nevidia riešenie. Prosíme Ťa aj za rodičov. Daj im trpezlivosť, lásku a múdrosť. Pomôž im modliť sa za svoje deti a vytvárať domov, v ktorom bude miesto pre Tvoje Slovo, modlitbu, rozhovor a lásku. Požehnaj učiteľov, pedagógov a všetkých, ktorí sa starajú o naše deti. Daj im trpezlivosť v ťažkých dňoch, múdrosť pri rozhodovaní a lásku ku každému dieťaťu, ktoré im zveríš. A, Pane, prosíme aj za nás. Keď sa bojíme, nauč nás dôverovať Ti. Keď nevidíme cestu, nauč nás pozerať na Teba. Keď sa cítime sami, pripomeň nám, že **Ty si s nami**. Nauč nás kráčať vo viere, tak ako Mojžiš – vytrvalo, odvážne a s dôverou, akoby sme videli Neviditeľného. Ďakujeme Ti, že si nám nesľúbil život bez ťažkostí, ale sľúbil si nám svoju prítomnosť. Preto Ti dnes odovzdávame nový školský rok. Odovzdávame Ti naše deti. Naše rodiny. Našich učiteľov. Naše spoločenstvo. Aj naše vlastné životy. **Chod' pred nami, Pane.** Chráň nás, keď sa bojíme. Podrž nás, keď padáme. A otvor pred nami cestu tam, kde vidíme iba prekážku. A daj, aby sme na konci tohto školského roka mohli povedať: „**Boh bol s nami. Boh nás viedol. Boh nás podržal. Boh nám otvoril cestu.**“ To všetko Ťa prosíme v mene Ježiša Krista. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Každý tak, ako si umienil v srdci: Nie s nevôľou alebo z donútenia, lebo ochotného darcu miluje Boh. Veď Boh má moc rozhojniť vo vás všetku milosť, aby ste mali vždy a vo všetkom všetkého dostatok na každý dobrý skutok, ako je napísané: Rozsýpal, dával chudobným, jeho spravodlivosť trvá naveky.“ (IIK 9,7-9) (*Richard Šteffek*)

Požehnanie: „Toto je požehnanie, ktorým Boží muž Mojžiš požehnal Izraelitov pred svojou smrťou: [...] Ty, ktorý miluješ svoj ľud, všetci jeho svätí sú v tvojej ruke, privinuli sa k tvojim nohám, budú sa učiť z tvojich slov.“ (VMojž 33,1a.) Amen. (*Stela Stráňavová*)

Spev: Chválospev č. 341. 1-4. verše: „Ježišu, môj Kráľu, príd’...“